

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113234042
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6113234042.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom, v právnej veci navrhovateľa CASH COLLECTORS SK s. r. o. so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015, zastúpeného Havel, Holásek & Partners, s.r.o. advokátska kancelária so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti odporkyňi 1) Y. Ď., U.. XX. XX. XXXX, R. H. XX, XXX XX H., Š. O. E. A. a odporcovi 2) G. M., U.. XX. XX. XXXX, F. D. U. R. XX/XX, T. G., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, toho času na neznámom mieste zastúpenému opatrovníčkou F. Š., E. F. O.T. E. R. R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne 1) a odporcu 2) VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 312,68 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne 1) a odporcu 2) vo výške 66,42 eura za zastúpenie advokátom, zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne 1) a odporcu 2) v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 09. 12. 2013 domáhal voči odporcom práva na zaplatenie sumy 312,68 eur s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že odporkyňa 1) uzatvorila dňa 05. 04. 2005 so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 3 319,40 eura. Odporkyňa 1) sa zaviazala splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 78,17 eura, dátum splatnosti prvej splátky bol 20. 05. 2005 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20. 03. 2010. Odporca 2) uzatvoril dňa 05. 04. 2005 so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. Dohodu o ručení, na základe ktorej sa zaviazal uhradiť všetky pohľadávky definované v dohode, ktoré vzniknú v prípade, ak si odporkyňa 1) nebude včas a riadne plniť svoje splatné záväzky. Odporkyňa 1) využila možnosť čerpať úver od Slovenskej sporiteľne, a.s., avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiavala a dostala sa so splácaním do omeškania, Slovenskej sporiteľni, a.s. tak vznikla pohľadávka voči odporcom na sumu celkom vo výške 5 557,54 eura, pričom táto suma pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 4 213,55 eura, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 343,50 eura a z úrokov z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od prvého omeškania do dňa postúpenia pohľadávky t.j. do 26. 10. 2010 v sume 1 000,49 eura. Slovenská sporiteľňa, a.s. a spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o. uzatvorili dňa 21. 10. 2010 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0918/2010/CE, v prílohe č. 1 pod č. 573 je uvedená aj pohľadávka voči odporkyňi 1). Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila postúpenie pohľadávky odporcom doporučeným listom zo dňa 12. 11. 2010. Spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o. a navrhovateľ uzatvorili dňa 01. 12. 2010 Zmluvu o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 01. 12. 2010, v Prílohe č. 1 je pod č. 573 uvedená aj pohľadávka voči odporkyňi. Na

základe uvedeného prešla na navrhovateľa pohľadávka zo zmluvy, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o. oznámila postúpenie pohľadávky odporkyňi 1) a odporcovi 2) Oznámeniami zo dňa 20. 12. 2010, ktorými ich zároveň vyzvala na okamžitú úhradu pohľadávky. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha zaplatenia len nepremiľčaných splátok, ktorých konečná splatnosť nastala v zmysle článku I. Zmluvy dňa 20. 03. 2010 s tým, že pri uvedených splátkach ešte neuplynula premlčacia doba. Vzhľadom na uvedené si navrhovateľ uplatňuje pohľadávku vo výške 312,68 eura, ktorá pozostáva zo 4 nepremiľčaných splátok, každá vo výške 78,17 eura a príslušenstva. Nakoľko odporcovia pohľadávku navrhovateľovi neuhradili, domáhal sa zaviazania odporkyne 1) a odporcu 2) zaplatiť navrhovateľovi 312,68 eura, zmluvný úrok vo výške 12,60 % ročne zo sumy 312,68 eura od 21. 03. 2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 312,68 eura od 21. 03. 2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Návrh spolu s prílohami bol doručený do vlastných rúk odporkyňi 1) dňa 22. 10. 2014, k podanému návrhu sa nevyjadřila.

Nakoľko sa súdu pobyt odporcu 2) v konaní zistiť nepodarilo, uznesením č.k. 12C/48/2014-95 zo dňa 01. 04. 2015 mu bola podľa § 29 OSP na zastupovanie v konaní ustanovená opatrovníčka, súdna tajomníčka Okresného súdu Banská Bystrica. Návrh spolu s prílohami bol doručený opatrovníčke odporcu 2) do vlastných rúk dňa 01. 04. 2015, k návrhu sa nevyjadřila.

Oznámením doručeným súdu dňa 22. 10. 2014 oznámil JUDr. Patrik Podhorská, advokát so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava na základe plnej moci udelennej VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962 zo dňa 25. 08. 2014 vstup vedľajšieho účastníka konania na strane odporkyne 1) a odporcu 2).

Po námietke navrhovateľa voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcov súd uznesením č.k. 12C/48/2014-97 zo dňa 11. 05. 2015 vyhlásil vedľajšie účastníctvo občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962 na strane odporkyne 1) a odporcu 2) za neprípustné. Po včas podanom odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcov Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 12Co/306/2015-110 zo dňa 26. 11. 2015 zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C/48/2014-97 zo dňa 11. 05. 2015 tak, že vstup vedľajšieho účastníka VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962 na stranu odporkyne 1) a odporcu 2) je prípustný.

Návrh spolu s prílohami bol doručený zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcov do vlastných rúk dňa 11. 01. 2016. Vedľajší účastník na strane odporcov k podanému návrhu uviedol, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah a že navrhovateľ nemohol platne nadobudnúť pohľadávku z dôvodu nedodržania ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, keďže zmluvu o postúpení pohľadávok považoval za neplatnú. Na základe uvedeného navrhol návrh zamietnuť a zaviazat' navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov.

K vyjadreniu vedľajšieho účastníka na strane odporcov sa vyjadřil navrhovateľ, ktorý uviedol, že na vzťah medzi jeho právnym predchodcom a odporcami sa spravuje aj ustanoveniami Obchodného zákonníka. K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že pohľadávka bola postúpená po dátume konečnej splatnosti úveru a ním citované zákonné ustanovenia by sa vzťahovali len v prípade postúpenia tzv. živého úveru, teda ak by sa odporcovia dostali s riadnym splácaním úveru do sústavného omeškania trvajúceho viac ako 90 dní. Navrhol preto zaviazat' vedľajšieho účastníka na náhradu trov vzniknutých navrhovateľovi z dôvodu vyjadřenia k vyjadřeniu vedľajšieho účastníka.

Súd vo veci nariadil pojednávania na deň 08. 03. 2016, na ktorom po vykonanom dokazovaní listinami a z prednesov zástupcu navrhovateľa zistil nasledovný skutkový stav: odporkyňa 1) uzatvorila so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 05. 04. 2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej boli odporkyňi 1) poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 100 000,00 Sk, ktoré sa odporkyňa 1) zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 2 355,00 Sk, splatnosť prvej splátky bola 20. 05. 2005 a konečná splatnosť úveru bola 20. 03. 2010. Odporca 2) ako ručiteľ uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 05. 04. 2005 Dohodu o ručení, ktorou sa zaviazal uspokojiť nároky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX ak ich nesplní odporkyňa 1) ako dlžníčka. Listom zo dňa

12. 11. 2010, ktorý sa vrátil späť ako neprevzatý od odporkyne 1) aj od odporcu 2) oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyňi 1) a odporcovi 2) postúpenie pohľadávky na spoločnosť HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. Listom zo dňa 20. 12. 2010 oznámila spoločnosť HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. odporkyňi 1) a odporcovi 2) postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Navrhovateľ predložil aj časť prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0918/2010/CE zo dňa 21. 10. 2010 s vyznačeným riadkom o poskytnutej sume 3 319,39 a iných číselných údajoch.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 30. 06. 2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. do 31. 12. 2008 (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporkyňi 1) a odporcu 2) zaplata sumy 312,68 eura s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 12. 2010 od postupcu spoločnosti HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. Spoločnosť HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. pohľadávku voči odporcom nadobudla od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporkyňou 1) podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom.

Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento

hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak navrhovateľ preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8)), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/2013/2015 zo dňa 19. 05. 2015). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo z nerozporovaných tvrdení preukázané, že dňa 21. 10. 2010 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a spoločnosťou HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. ako postupníkom a dňa 01. 12. 2010 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom, spoločnosťou HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. a navrhovateľom ako postupníkom, ktorých predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči odporkyňi 1) zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 05. 04. 2005. Súd preto dospel k záveru, že Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 mohla na právneho predchodcu navrhovateľa a ten na navrhovateľa v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok postúpiť iba splátky dovtedy splatné, za súčasného splnenia oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac ako 90 dní), preto súd skúmal, či boli splnené.

Súd z listín predložených navrhovateľom nemá preukázané, že by odporkyňa 1) bola po písomnej výzve Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653 v omeškaní viac ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku vo výške tak, ako ho uplatnil navrhovateľ, keď navrhovateľ nepredložil žiadne písomné výzvy na úhradu dlhu adresované odporkyňi 1) a ďalšie návrhy na dokazovanie nemal a to ani po predbežnom právnom posúdení súdu vyjadrenom podľa § 100 ods. 1 OSP na pojednávaní dňa 08. 03. 2016. Navrhovateľ tak nemohol platne nadobudnúť pohľadávku od spoločnosti HAVEL & HOLÁSEK s. r. o., ktorá ju nenadobudla od Slovenskej sporiteľne, a.s., nakoľko spoločnosť HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. nenadobudla platne pohľadávku od Slovenskej sporiteľne, a.s. Spoločnosť HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. nemohla postúpiť na navrhovateľa pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní z dôvodu, že nemohla na navrhovateľa postúpiť viac práv ako mala ona sama.

K argumentom zástupcu navrhovateľa súd predovšetkým uvádza, že na pojednávanú vec sa vzťahuje aj ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia

zmluvy, t.j. do 30. 06. 2006), v znení: „Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.“ Uvedené ustanovenie sa dotýka všetkých veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, teda aj tých veriteľov, ktorí nie sú bankami. Dotknuté ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, však odkazuje na osobitný predpis, ktorý v poznámke pod čiarou odkazuje na Občiansky zákonník. Poznámka pod čiarou nemá normatívnu povahu, ide o proklamatívnu časť právneho predpisu, úlohou poznámky pod čiarou, je úloha informatívna (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/51/2010 zo dňa 26.05.2010). Taktiež dnes už neúčinné legislatívne pravidlá vlády (Schválené uznesením vlády SR z 25. mája 2010 č. 352 v znení uznesenia vlády SR z 13. októbra 2010 č. 693, uznesenia vlády SR z 15. decembra 2010 č. 895 a uznesenia vlády SR z 2. marca 2011 č. 163, pod bodom 22. uvádzali, cit.: „Poznámky pod čiarou k príslušným odkazom nie sú súčasťou právneho predpisu; majú informatívnu hodnotu. Preto nesmú obsahovať veci, ktoré majú normatívnu povahu.“ Ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch teda výslovne pri postúpení pohľadávok uvádza, že postúpenie musí pripúšťať osobitný predpis, ktorým je aj zákon o bankách. Všeobecnú úpravu postúpenia pohľadávky obsahuje Občiansky zákonník v ustanoveniach § 524 - 530, to však nevyklučuje osobitnú úpravu, ktorá je obsiahnutá v zákone o bankách. Súd sa nestotožňuje argumentáciou zástupcu navrhovateľa o tom, že ustanovenie § 92 ods. 7 zákona o bankách (v znení účinnom do 31.12.2008), upravuje iba prípady výnimiek z bankového tajomstva. Dotknuté ustanovenie upravuje aj podmienky platnosti postúpenia pohľadávok a nie iba podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Dotknuté ustanovenie totiž neobsahuje formulácie ako napríklad, môže banka svoju pohľadávku postúpiť bez porušenia bankového tajomstva, ale výslovne uvádza podmienky, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky bez súhlasu dlžníka. Taktiež upravuje prípady, kedy banka nemôže postúpiť pohľadávku. Navyše ochrana bankového tajomstva je výslovne riešená v poslednej vete dotknutého ustanovenia, ktoré prikazuje banke odovzdať dokumentáciu o záväzkovom vzťahu a poskytnutie iných informácií viaže na podmienky a rozsah uvedený v iných ustanoveniach. Je teda zrejmé, že dotknuté ustanovenie zákona o bankách obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, vo všetkých prípadoch, ak je postupom banka a postupníkom osoba, ktorá bankou nie je, čo sa dotýka aj prejednávanej veci. Uvedenú úpravu nevyklučuje ani zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý naopak v ustanovení § 4 ods. 6 výslovne pripúšťa možnosť postúpenia pohľadávky len vtedy, ako to pripúšťa osobitný predpis.

Nakoľko súd nemal preukázané splnenie podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách na platné postúpenie pohľadávky banky na spoločnosť HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. a tým následne ani zo spoločnosti HAVEL & HOLÁSEK s. r. o. na navrhovateľa, dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporkyňi 1) a odporcovi 2). Súd preto z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov priznal právo na náhradu trov konania voči v konaní neúspešnému navrhovateľovi. Nakoľko vedľajšiemu účastníkovi priznáva ustanovenie § 93 ods. 4 OSP rovnaké práva a povinnosti ako účastníkovi, v prípade úspechu v konaní ním podporovaného účastníka na strane ktorého vystupuje, má právo na náhradu účelne vynaložených trov. Úkony vedľajšieho účastníka na strane odporcu boli vykonané účelne, keď sa aktívnym prístupom domáhal priznania svojho postavenia v konaní (podanie odvolania voči uzneseniu okresného súdu o neprípustnosti vedľajšieho účastníka na strane odporcu) a súčasne ním podané vyjadrenie zo dňa 03. 02. 2016 (doručené zástupcovi navrhovateľa dňa 17. 02. 2016) bolo adresné, týkajúce sa konkrétnej prejednávanej veci, s uvedením konkrétnych časových údajov, teda po naštudovaní podaného návrhu a jeho príloh, a ktoré viedlo v konečnom dôsledku aj k procesnému úspechu v konaní ním podporovaných účastníkov.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne 1) a odporcu 2) preto súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 93 ods. 4 OSP priznal právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v sume uplatnených nákladov vedľajšieho účastníka za zastúpenie advokátom vo výške 66,42 eura, na účet jeho zástupcu (§ 149 ods. 1 OSP). Z priznaných trov zastúpenia advokátom predstavuje odmena 49,80 eura (2x 24,90 eura) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za dva vykonané úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky,

prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 25. 08. 2014 a podľa písm. c) písomné vyjadrenie vo veci samej dňa 05. 02. 2016, náhrada hotových výdavkov predstavuje 16,62 eura (1x 8,04 eura + 1x 8,58 eura) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne 1) a odporcu 2) vo výške 66,42 eura za zastúpenie advokátom zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v štyroch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.